

Warszawa, 15 stycznia 2025 r.

Sygn. akt KR III R 22/17

DECYZJA nr KR III R 22/17

Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Arkadiusz Myrcha

Członkowie Komisji:

Paweł Lisiecki, Christian Młynarek, Sławomir Potapowicz, Anna Tarczyńska, Adrian Wasielewski;

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2025 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy w przedmiocie orzeczenia administracyjnego Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 2 września 1955 r., nr ST/TN/15J/24/55, dotyczącego nieruchomości położonej przy ulicy Joteyki 13, stanowiącej część działki ewidencyjnej nr 94 z obrębu 2-02-04, objętej księgą wieczystą nr _____ oraz część działki ewidencyjnej 95/6 z obrębu 2-02-04, objętej księgą wieczystą nr _____

z udziałem stron: Skarbu Państwa - reprezentowanego przez Wojewodę Mazowieckiego, Miasta Stołecznego Warszawa - reprezentowanego przez Prezydenta m.st. Warszawy, Województwa Mazowieckiego - reprezentowanego przez Marszałka Województwa Mazowieckiego, T M Ł A D Ź , A Ś ,

M i N , B / G , W J: G D

D J Ł J Ł B K D:

G R , E R M M , P M , H E M.

R M O , K R , J S i, U

S , A G S B D P E M W

M Śr , Ar B S: N K , O K

na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz.U. z 2021 r. poz. 795, dalej: ustawa z 9 marca 2017 r.) w związku z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U z 2021 r. poz. 1491, dalej: ustawa z 11 sierpnia 2021 r.) w związku z art. 38 ust. 1 ustawy z 9 marca 2017 r.

orzeka:

umorzyć postępowanie rozpoznawcze w przedmiocie orzeczenia administracyjnego Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 2 września 1955 r., nr ST/TN/15J/24/55 z mocy prawa.

UZASADNIENIE

I. Przebieg postępowania administracyjnego

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2017 r., działając na podstawie art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z 9 marca 2017 r. Komisja do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich (dalej: Komisja) wszczęła postępowanie rozpoznawcze w sprawie o sygn. akt R 22/17 w sprawie orzeczenia Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 2 września 1955 r., nr ST/TN/15J/24/55, dotyczącego nieruchomości położonej w Warszawie przy ul. Joteyki 13, stanowiącej działkę ewidencyjną 94 i 95/6 obręb 2-02-04. Tego samego dnia, odrębnymi postanowieniami, Komisja zawiadomiła właściwe organy administracji oraz sądy i wystąpiła do Społecznej Rady o wydanie opinii, informując jednocześnie strony o wszczęciu postępowania stosownym zawiadomieniem.

Na skutek skargi na przewlekłość złożonej w dniu 7 lutego 2020 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt I SAB/Wa 67/20 wydał w dniu 3 lipca 2020 r. wyrok, w którym zobowiązał Komisję do wydania decyzji w terminie 3 miesięcy od daty doręczenia odpisu prawomocnego wyroku wraz aktami sprawy. Stwierdził, że doszło do przewlekłości i miało to miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 września 2022 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 2928/20 oddalił skargę Komisji na orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 3 lipca 2020 r. Doręczenie Komisji prawomocnego orzeczenia wraz ze zwrotem akt nastąpiło w dniu 4 stycznia 2023 r.

Postanowieniem z dnia 8 marca 2023 r., na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z 9 marca 2017 r. w zw. z art. 97 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 2000, 2185), Komisja zawiesiła postępowanie w sprawie na skutek śmierci strony postępowania – D K . Postanowienie zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości w dniu 17 marca 2023 r.

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2024 r., na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z 9 marca 2017 r. w zw. z art. 97 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572, dalej: k.p.a.) Komisja podjęła postępowanie w

sprawie z udziałem następców prawnych D K . Nadto, zawiadomiła strony postępowania rozpoznawczego o jego podjęciu poprzez zawiadomienie z dnia 20 listopada 2024 r. Postanowienie o podjęciu postępowania i zawiadomienie stron zostały opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości w dniu 21 listopada 2024 r.

Akta sprawy zostały udostępnione stronom w dniach: 30 kwietnia 2019 r., 11 grudnia 2019 r., 24 lutego 2020 r., 30 września 2020 r., 5 października 2020 r. oraz 27 lipca 2023 r.

Zawiadomieniem z dnia 17 grudnia 2024 r. (ogłoszone w BIP 23 grudnia 2024 r.) poinformowano strony o zakończeniu postępowania rozpoznawczego oraz o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. Strony wyraziły swoje ostateczne stanowisko w sprawie w piśmie z dnia 3 stycznia 2025 r.

II. Na podstawie zebranego materiału dowodowego Komisja ustaliła, co następuje:

1. Przedmiot postępowania rozpoznawczego - orzeczenie Prezydium Rady Narodowej nr ST/TN/15J/24/55 z dnia 2 września 1955 r.

Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy orzeczeniem administracyjnym z dnia 2 września 1955 r. w sprawie ST/TN/15J/24/55 wydanym na skutek wniosku złożonego w dniu 16 listopada 1948 r. odmówiło dawnym właścicielom ustanowienia na ich rzecz prawa własności czasowej gruntu nieruchomości warszawskiej położonej przy ul. Joteyki nr 13, dla której prowadzona była dawna księga hipoteczna „Kolonja we wsi Czyste” Nr 417/63, numer rejestru hipotecznego W - 1551.

Orzeczenie zostało doręczone we wrześniu 1955 r. – datownik doręczenia nie zachował się w całości, wobec czego niemożliwym jest dokładne odczytanie daty dziennej. Niemniej jednak we wniosku do Sądu Powiatowego dla Warszawy Pragi, Wydział III Ksiąg Wieczystych o ujawnienie tytułu własności w księdze wieczystej przedmiotowej nieruchomości powołano się na prawomocne orzeczenie w sprawie.

Aktualnie grunt nieruchomości warszawskiej, położonej przy ul. Joteyki nr 13 stanowi część działki ewidencyjnej nr 94 z obrębu 2-02-04, objętej księgą wieczystą nr _____ oraz część działki ewidencyjnej 95/6 z obrębu 2-02-04, objętej księgą wieczystą nr _____. W dziale II księgi wieczystej nr _____ jako właściciel przedmiotowej nieruchomości wpisane jest Miasto Stołeczne Warszawa, zaś w księdze wieczystej nr _____ – Województwo Mazowieckie.

Zgodnie z księgą wieczystą nr _____ w obecnym na działce budynku

wyodrębnionych zostało 11 lokali o numerach 19, 28, 44, 51, 22, 23, 16, 34, 37, 52, 40.

2. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności orzeczenia Prezydium Rady Narodowej nr ST/TN/15J/24/55 z dnia 2 września 1955 r.

W dniu 16 października 2008 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie wydało decyzję o sygn. akt KOC/2162/Go/08, w której stwierdziło wydanie z naruszeniem prawa orzeczenia administracyjnego Prezydium Rady Narodowej w m.st. Warszawie z dnia 2 września 1955 r., Nr ST/TN/15J/24/55 w części odnoszącej się do sprzedanych lokali mieszkalnych o nr 16, 19, 22, 23, 28, 34, 37, 40, 44, 51, 52 w budynku przy ul. Joteyki 13, jednakże z powodu wywołania nieodwracalnych skutków prawnych odmówiło stwierdzenia nieważności tego orzeczenia w tej części. W pozostałej części stwierdzono nieważność orzeczenia Prezydium Rady Narodowej z powodu rażącego naruszenia prawa art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy. Decyzja SKO została skierowana m. in. do kuratora nieznanego z miejsca pobytu
A P

Wnioskiem z dnia 14 maja 2012 r. właścicielka jednego z lokali wyodrębnionych w budynku przy ul. Joteyki 13 wystąpiła o stwierdzenie nieważności decyzji SKO w Warszawie z dnia 16 października 2008 r., z powodu skierowania jej do kuratora osoby nieobecnej, nieznanego z miejsca pobytu, która w dacie wydania decyzji już nie żyła.

W dniu 2 grudnia 2013 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie wydało decyzję o sygn. KOC/5085/Go/13 o zawieszeniu postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie z dnia 16 października 2008 r. KOC/2162/Go/08 do czasu ustalenia następstwa prawnego po właścicielu jednego z wyodrębnionych lokali.

Dnia 18 września 2014 r. w sprawie KOC/4387/Go/14 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie stwierdziło nieważność decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 16 października 2008 r.

W dniu 30 marca 2015 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze wydało decyzję KOC/487/Go/15, w której stwierdziło, że orzeczenie administracyjne PRN z dnia 2 września 1955 r. w części dotyczącej gruntu związanego z własnością sprzedanych lokali wydane zostało z naruszeniem prawa, zaś w pozostałej części stwierdziło nieważność tego orzeczenia.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze wydało decyzję nr KOC/2601/Go/15, którą uchyliło decyzję z dnia 30 marca 2015 r. nr KOC/487/Go/15 z uwagi na konieczność uzupełnienia sentencji decyzji o wskazanie adresu

nieruchomości i poprawienie omyłki odnośnie oznaczenia działki objętej uchyloną decyzją, Kolegium orzekło co do istoty sprawy, stwierdzając ponownie, że orzeczenie Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy z dnia 2 września 1955 r. w części dotyczącej sprzedanych lokali w budynku przy ul. Joteyki 13 zostało wydane z naruszeniem prawa, a w pozostałej części stwierdziło nieważność ww. orzeczenia Prezydium.

W dniu 12 października 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt I SA/Wa 2028/15 uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie z dnia 15 września 2015 r. nr KOC/2601/Go/15 oraz poprzedzającą ją decyzję z dnia 30 marca 2015 r. nr KOC/487/Go/15. Naczelny Sąd Administracyjny w dniu 19 października 2017 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 540/17 oddalił skargę kasacyjną Organu na powyższy wyrok.

Wobec powyższego akta sprawy ponownie wpłynęły do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Sprawę zarejestrowano pod sygn. akt KOC/888/Go/18.

Wobec wszczęcia w dniu 14 listopada 2017 r. przez Komisję postępowania rozpoznawczego w sprawie R 22/17, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie postanowieniem z dnia 22 marca 2018 r. na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z 9 marca 2017 r. zawiesiło postępowanie zarejestrowane pod sygnaturą KOC/888/Go/18 w przedmiocie stwierdzenia nieważności orzeczenia administracyjnego Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy z dnia 2 września 1955 r. Nr ST/TN/15J/24/55.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie decyzją z 31 stycznia 2022 r. nr KOC/7893/Go/21 podjęło zawieszone postępowanie, zaś na podstawie art. 158 § 1 k.p.a. w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy z 11 sierpnia 2021 r. stwierdziło, że postępowanie uległo umorzeniu z mocy prawa. Decyzją z dnia 9 marca 2022 r. nr KOC/1052/Go/22 Kolegium utrzymało w mocy powyższą decyzję.

Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 10 października 2024 r., sygn. akt I SA/Wa 1196/22 uchylił decyzję SKO w Warszawie z 31 stycznia 2022 r. nr KOC/7893/Go/21 oraz decyzję z dnia 9 marca 2022 r. nr KOC/1052/Go/22, bowiem Kolegium nieprawidłowo podjęło zawieszone postępowanie w sprawie. Zostało ono zawieszone na skutek wszczęcia postępowania rozpoznawczego przez Komisję i w stanie zawieszenia winno pozostać do czasu zakończenia postępowania przed Komisją.

III. Po przeanalizowaniu stanu faktycznego i prawnego Komisja zważyła, co następuje:

Na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 5 ustawy z 9 marca 2017 r. Komisja w wyniku postępowania rozpoznawczego wydaje decyzję, w której umarza postępowanie rozpoznawcze.

Zgodnie zaś z art. 38 ust. 1 ustawy z 9 marca 2017 r. w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy k.p.a., z wyłączeniem art. 8 § 2, art. 13, art. 25, art. 31, art. 96a-96n, art. 114-122h, art. 127-144 i art. 156 § 2 tej ustawy.

Na podstawie art. 1 ustawy z 11 sierpnia 2021 r. wprowadzono następujące zmiany:

- 1) art. 156 § 2 otrzymał brzmienie: "§ 2. Nie stwierdza się nieważności decyzji z przyczyn wymienionych w § 1, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło dziesięć lat, a także gdy decyzja wywołała nieodwracalne skutki prawne.";
- 2) do art. 158 dodano § 3 o następującej treści: "§ 3. Jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji, o której mowa w art. 156 § 2, upłynęło trzydzieści lat, nie wszczyna się postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji".

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 11 sierpnia 2021 r. do postępowań administracyjnych w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji lub postanowienia, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Z kolei w art. 2 ust. 2 ustawy z 11 sierpnia 2021 r. wskazano, że postępowania administracyjne w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji lub postanowienia, wszczęte po upływie trzydziestu lat od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji lub postanowienia i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem, umarza się z mocy prawa.

W uzasadnieniu projektu do ustawy z 11 sierpnia 2021 r. (druk sejmowy IX.1090) wskazano: „projektowana ustawa ma na celu dostosowanie systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2015 r. (sygn. akt P 46/13), stwierdzającego niezgodność art. 156 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (...) z Konstytucją”.

Trybunał Konstytucyjny w swoim orzeczeniu z dnia 12 maja 2015 r. przypomniał, że możliwość stwierdzenia nieważności decyzji jest wyjątkiem od zasady poszanowania trwałości ostatecznej decyzji administracyjnej. Jednocześnie podniósł, że "brak wyłączenia dopuszczalności stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej z przyczyny (wady) określonej w art. 156 § 1 pkt 2 in fine k.p.a. po znacznym upływie czasu skutkuje destabilizacją porządku prawnego [...]". W konkluzji swego wyroku Trybunał podniósł, że stabilizacja stanów faktycznych, po upływie określonego czasu, leży w interesie porządku publicznego.

Ustawodawca, dokonując wyboru trzydziestoletniego terminu jako granicy dopuszczalności stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej, odwołał się przede wszystkim do analogii z przepisami Kodeksu cywilnego dotyczącymi zasiedzenia nieruchomości w złej wierze, w których okres 30 lat stanowi granicę nabycia własności.

Ponadto, Naczelny Sąd Administracyjny wyraził aprobatę dla wprowadzenia długiego terminu, po upływie którego niemożliwe jest stwierdzenie nieważności decyzji z powodu rażącego naruszenia prawa. NSA wskazał, iż okres ten nie powinien być krótszy niż 30 lat, co stanowiło istotne wsparcie dla przyjętego przez ustawodawcę rozwiązania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 kwietnia 2017 r., sygn. akt II OSK 2099/15, LEX nr 2315653). Warto zauważyć, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2015 r. nie zawierało w tej kwestii szczególnych wytycznych, pozostawiając ustawodawcy swobodę w doborze odpowiednich instrumentów prawnych mających na celu realizację wartości konstytucyjnych, takich jak pewność prawa oraz ochrona zaufania obywateli do państwa. Wybór trzydziestoletniego okresu stanowi odpowiedź na wymagania Trybunału Konstytucyjnego dotyczące wprowadzenia ograniczeń czasowych dla stwierdzenia nieważności decyzji wydanych z rażącym naruszeniem prawa.

Należy podkreślić, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 12 maja 2015 r. o sygn. akt P 46/13 odwoływał się także do interesu porządku publicznego: „korzystanie przez osobę z praw wynikających z aktu administracyjnego jest wykonywaniem uprawnień zagwarantowanych jej przez organ władzy publicznej. Kwestia oddziaływania upływu czasu na akt administracyjny ma istotne znaczenie praktyczne. Stabilizacja stanów faktycznych, po upływie określonego czasu, leży w interesie porządku publicznego”.

W tym względzie należy dodać, że zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy z 9 marca 2017 r., Komisja jest organem administracji publicznej stojącym na straży interesu publicznego, w zakresie postępowań w przedmiocie wydania decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich. Unormowanie to jest zatem skorelowane w tym względzie tak z ustawą z 11 sierpnia 2021 r., jak i wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2015 r., sygn. akt P 46/13. Zwrot „interes publiczny” jest pokrewny w stosunku do zwrotu „działanie w interesie porządku publicznego”.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że przedmiotem niniejszego postępowania rozpoznawczego jest orzeczenie administracyjne Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy nr ST/TN/15J/24/55 z 2 września 1955 r., którym odmówiono przyznania C K i A Pi prawa własności czasowej do gruntu nieruchomości warszawskiej, położonego przy ul. Joteyki 13, nr hip. Kolonia we wsi Czyste nr 417/63, rej. hip. W-1551. Orzeczenie to doręczone zostało we wrześniu 1955 r.

Wynika z tego, że w dniu wejścia w życie ustawy z 11 sierpnia 2021 r. tj. w dniu 16 września 2021 r. upłynęło blisko 66 lat od uprawomocnienia się tego aktu administracyjnego, czyli okres ponad dwukrotnie dłuższy, niż wskazany przez Ustawodawcę okres trzydziestu lat

od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji. Tym samym, zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z 11 sierpnia 2021 r., niniejsze postępowanie podlega umorzeniu z mocy prawa.

Podkreślenia wymaga to, że Komisja, jako organ administracji publicznej, zobowiązana jest do działania w ścisłej zgodności z przepisami prawa, co wynika z art. 6 k.p.a. W związku z powyższym, zastosowanie w niniejszej sprawie regulacji określonej w art. 2 ust. 2 ustawy z 11 sierpnia 2021 r. stanowi nie tylko obowiązek, ale także wyraz przestrzegania zasady legalizmu, która jest fundamentalną zasadą funkcjonowania administracji publicznej. Działanie w zgodzie z tą normą prawną jest zatem obligatoryjne i nie podlega dowolności interpretacyjnej.

IV. Stanowisko w sprawie i wnioski stron

W piśmie z 3 stycznia 2025 r. strony postępowania: N K , O K , B: P E W M i Ś i A S wyraziły swoje ostateczne stanowisko w sprawie. Wnieśli o stwierdzenie wydania z naruszeniem prawa orzeczenia administracyjnego Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy nr ST/TN/15J/24/55 z 2 września 1955 r. w części dotyczącej lokali mieszkalnych nr 16, 19, 22, 23, 28, 34, 37, 40, 44, 51 i 52 w budynku przy ul. Joteyki 13 i związanych z tymi lokalami udziałów w gruncie, na którym znajduje się ten budynek, a w pozostałym zakresie o stwierdzenie nieważności orzeczenia. W przypadku przyjęcia, że orzeczenie wywołało nieodwracalne skutki prawne także w pozostałym zakresie, wnieśli o stwierdzenie wydania orzeczenia z naruszeniem prawa.

W uzasadnieniu wskazano, że w ocenie stron spełnione zostały wszystkie przesłanki z art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (dalej: dekret), a orzeczenie Prezydium Rady Narodowej zostało wydane z rażącym naruszeniem prawa. Nadto wskazano, że nie zachodzą żadne negatywne przesłanki do uwzględnienia wniosku dekretowego, zaś okoliczność, że orzeczenie Prezydium Rady Narodowej wywołało nieodwracalne skutki prawne potwierdza konieczność stwierdzenia jego wydania z naruszeniem prawa w opisanym powyżej zakresie, a w pozostałej części stwierdzenia jego nieważności. Dodatkowo strony podniosły, iż w sprawie nie znajduje zastosowania art. 2 ust. 2 ustawy z 11 sierpnia 2021 r., a Komisja władna jest stwierdzić nieważność lub wydanie orzeczenia z naruszeniem prawa niezależnie od upływu czasu od dnia doręczenia lub ogłoszenia orzeczenia.

Odnosząc się do stanowiska stron wskazać należy, że art. 2 ust. 2 ustawy z 11 sierpnia 2021 r. znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie albowiem stanowi samodzielną normę

prawną, adresowaną do postępowań w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnych i nie różnicuje tych postępowań pod względem organu administracji, który je prowadzi. Nadto, żaden obowiązujący przepis nie wyłącza jego stosowania do postępowań przed Komisją, a szczególności brak jest takiego wyłączenia zarówno w ustawie z 11 sierpnia 2021 r., jak i w ustawie z 9 marca 2017 r. Nadmienić należy także, iż w przypadku, gdy ustawa stanowi, że postępowanie umarza się z mocy prawa, Komisja nie ma możliwości merytorycznego rozpatrywania sprawy i weryfikowania, czy w stosunku do określonego rozstrzygnięcia organu administracji, w tym przypadku orzeczenia administracyjnego Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy nr ST/TN/15J/24/55 z 2 września 1955 r., zachodzą przesłanki do stwierdzenia jego nieważności lub stwierdzenia jego wydania z naruszeniem prawa. Tym samym uznać należy, iż rozstrzygnięcie niniejszej decyzji odpowiada prawu.

V. Strony postępowania

Na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z 9 marca 2017 r. w zw. z art. 28 k.p.a. stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Stroną postępowania rozpoznawczego przed Komisją są beneficjenci decyzji będącej przedmiotem postępowania i ich spadkobiercy.

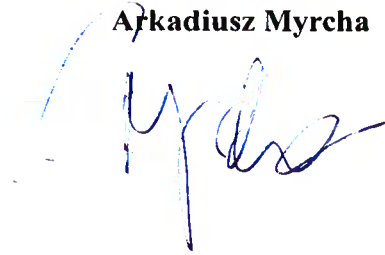
Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z 9 marca 2017 r. o wszczęciu postępowania rozpoznawczego Komisja zawiadamia m.st. Warszawę oraz pozostałe strony postępowania. Jeżeli decyzja reprivatyzacyjna została wydana przez inny organ, stroną postępowania przed Komisją jest ten organ albo inny organ właściwy do rozpoznania sprawy. Z treści cytowanego przepisu wynika, że stroną postępowania rozpoznawczego przed Komisją jest m.st. Warszawa jako prawny następca Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy, reprezentowane przez Prezydenta m.st. Warszawy, Województwo Mazowieckiego jako aktualny właściciel działki ewidencyjnej 95/6 z obrębu 2-02-04, reprezentowane przez Marszałka Województwa Mazowieckiego, Skarb Państwa - reprezentowanego przez Wojewodę Mazowieckiego, spadkobiercy stron postępowania toczącego się przed Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy i zakończonego wydaniem orzeczenia administracyjnego z dnia 2 września 1955 r., nr ST/TN/15J/24/55, a także właściciele lokali wyodrębnionych w budynku posadowionym na przedmiotowej nieruchomości.

VI. Konkluzja

Z uwagi na powyższe na podstawie na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 5 ustawy z 9 marca 2017 r. w związku z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z 11 sierpnia 2021 r. w związku z art. 38 ust. 1 ustawy z 9 marca 2017 r., Komisja orzekła jak na wstępie.

Przewodniczący Komisji

Ałkadiusz Myrcha

Pouczenie

1. Niniejsza decyzja jest ostateczna (art. 10 ust. 4 ustawy z 9 marca 2017 r.). Strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jana Kazimierza 10, 01-248 Warszawa, za pośrednictwem Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 52 § 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a.). Skarga powinna czynić zadość wymogom określonym w art. 57 p.p.s.a. Do skargi należy dołączyć jej odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich stronom (w tym dla tut. organu), a ponadto jeżeli w Sądzie nie złożono załączników w oryginale po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych (art. 47 § 1 p.p.s.a.).

2. Zgodnie z art. 57 § 5 k.p.a. termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

1) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru; 2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym; 3) złożone w polskim urzędzie konsularnym; 4) złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej; 5) złożone przez członka załogi statku morskiego kapitanowi statku; 6) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego.

Zgodnie z art. 71 Prawa pocztowego Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej dokonał wyboru Poczty Polskiej Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie jako operatora wyznaczonego do świadczenia usług powszechnych w latach 2016–2025.

3. Wpis od skargi do sądu administracyjnego ma charakter stały i wynosi 200 (dwieście) zł zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

4. W myśl zaś art. 243 § 1 p.p.s.a. stronie może być przyznane – na jej wniosek – prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru (art. 252 § 1 i § 2 p.p.s.a.). Zgodnie zaś z art. 244 § 1 p.p.s.a. prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, rady prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

5. Zgodnie z treścią art. 87 § 1 p.p.s.a. strona może złożyć wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi na decyzję Komisji. Wniosek ten należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Komisji, w terminie siedmiu dni od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu. W piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności wskazujące na brak winy w uchybieniu terminu. Równocześnie z wnioskiem strona powinna dokonać czynności, której nie dokonała w terminie. Po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w przypadkach wyjątkowych.

6. W myśl zaś art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 49 § 1 k.p.a., strony mogą być zawiadamiane o wszczęciu postępowania, decyzjach i innych czynnościach Komisji poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości. Zawiadomienie albo doręczenie uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia. Z uwagi na to, że doręczenie decyzji następuje w formie publicznego ogłoszenia Komisja informuje, że z treścią decyzji strony mogą zapoznać się w urzędzie zapewniającym obsługę administracyjno-biurową Komisji w dniach i godzinach pracy tego urzędu.

7. Zgodnie z treścią art. 49b, § 1 k.p.a., w przypadku zawiadomienia strony zgodnie z art. 49 § 1 lub art. 49a o decyzji lub postanowieniu, które podlega zaskarżeniu, na wniosek strony, organ, który wydał decyzję lub postanowienie, niezwłocznie, nie później niż w terminie trzech dni od dnia otrzymania wniosku, udostępnia stronie odpis decyzji lub postanowienia w sposób i formie określonych we wniosku, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje organ, nie umożliwiają udostępnienia w taki sposób lub takiej formie.

